

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-60/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Unii — Decyzja 2000/597/WE, Euratom — Artykuł 8 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Artykuł 2, art. 6 oraz art. 9-11 — Odmowa udostępnienia Unii Europejskiej środków własnych — Błędne wiążące informacje taryfowe — Przywóz świeżego czosnku jako czosnku zamrożonego — Możliwość przypisania błędu krajowym organom celnym — Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich)

(2014/C 159/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i L. Flynn, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brighthouse i J. Beeko, pełnomocnicy, wspierani przez K. Beala QC)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Naruszenie art. 4 ust. 3 UE, art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 253, s. 42) oraz art. 2, 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2000/597, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2028/2004 z dnia 16 listopada 2004 r.

Sentencja

- 1) Odmawiając udostępnienia kwoty 20 061 462,11 funtów szterlingów (GBP) dotyczącej należności celnych w przywozie od świeżego czosnku, który został objęty błędną wiążącą informacją taryfową, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich oraz art. 2, art. 6, i art. 9-11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2000/597, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2028/2004 z dnia 16 listopada 2004 r.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Thüringer Oberlandesgericht – Niemcy) – Udo Rätzke przeciwko S +K Handels GmbH

(Sprawa C-319/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Energia — Etykiety efektywności energetycznej telewizorów — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1062/2010 — Obowiązki dystrybutorów — Telewizor dostarczony do dystrybutora bez takiej etykiety przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia — Obowiązek etykietowania takiego telewizora przez dystrybutora od chwili rozpoczęcia stosowania rozporządzenia i następczego zaopatrzenia się w etykietę]

(2014/C 159/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Thüringer Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Udo Rätzke

Strona pozwana: S+K Handels GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Thüringer Oberlandesgericht – Wykładnia art. 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. U. L 314, s. 64) – Zakres stosowania *ratione temporis* – Obowiązek zapewnienia przez dystrybutora, aby każdy telewizor był zaopatrzony w punkcie sprzedaży w dostarczoną przez dostawcę etykietę wskazującą klasę efektywności energetycznej – Telewizory dostarczone do dystrybutora bez etykiety przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia

Sentencja

Artykuł 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zapewnienia przez dystrybutorów, aby każdy telewizor w punkcie sprzedaży był opatrzony etykietą dostarczoną przez dostawców zgodnie z art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia, ma zastosowanie wyłącznie do telewizorów, które zostały wprowadzone do obrotu, to znaczy wprowadzone do łańcucha sprzedaży po raz pierwszy przez producenta w celu ich dystrybucji od dnia 30 listopada 2011 r.

(¹) Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Poitiers (Francja) w dniu 25 października 2013 r. – Postępowanie karne przeciwko Jean-Paulowi Grimalowi

(Sprawa C-550/13)

(2014/C 159/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Poitiers

Strona w postępowaniu głównym

Jean-Paul Grimal

Postanowieniem z dnia 19 marca 2014 r. Trybunał (druga izba) orzekł, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest oczywiście niedopuszczalny.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-12/14)

(2014/C 159/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici, D. Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty